

Скорост на четене – 1. полугодие на 3. клас

3	Васко и Евгени, седнали на пейка в горния край на Морската градина, гледаха как поставената в тревата пръскачка се върти и мокри бронзовата статуя на плувкия. Освежителните пръски стигаха до тях и разхлаждаха нагорещените им от августовското слънце тела. Наоколо беше пусто. Само някакъв пенсионер в бял панталон и риза и със сламена шапка в ръка се препичаше на
4	съседната пейка. Напук на всички слънчеви изригвания, които предизвикваха толкова
5	много вестникарски статии и човешки страхове. Лекият полъх носеше откъм
6	морето нестройните възгласи на къпещи се и миризмата на гниеци водорасли.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	На Евгени му миришеше и на бой, но нямаше никакво намерение да споделя това с приятеля си. Васко щеше да му се присмее. Пенсионерът от съседната пейка се размърда, сложи сламената шапка на голата си глава и пое, подпирайки се на бастун. Загледан в бронзовата плувкия, Васко не пропусна отдалечаването на стария човек. Озърна се насам-натам — сега двамата с
4	Евгени бяха сами. — Хайде! — стана той от мястото си. Миризмата
5	на бой обаче държеше Евгени като залепен за пейката. Той
6	гледаше гузно към морето, където бойни кораби, украсени със знамена, стояха на рейд в очакване на празника на военноморския флот.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	— Женья, хайде де! — подкани го отново Васко. Евгени, на когото за по-кратко викаха Женья, вдигна тъжни, уплашени и виновни очи към приятеля си. Васко махна пренебрежително с ръка — за нищо не го биваше този Женья — и тръгна сам през тревата. Спря пред крана, огледа се още веднъж, развинти ловко маркуча, дръпна го и отскочи встрани. Дебела струя вода започна
4	да залива тревата. — До довечера ще е готово! — каза той,
5	когато се върна при приятеля си. Женья се почувства неудобно.
6	И той можеше да помогне, ама на! — Давай да я преместим! — хвана Васко пейката от едната страна

3	<p>Женя се размърда. Огледа се плахо и с неохота повдигна пейката. — Давай, давай! — подкани го Васко. — Трябва да е на тъмно. Да не искаш да чупим лампата!</p> <p>Ако ставаше дума за обикновена електрическа крушка, нищо не им струваше да я счупят. Но в случая ставаше въпрос за хубав електрически фенер от млечнобяло стъкло. Преди една-две години нямаше да му</p>
4	простят. Но на тринайсет години трябва да си природно тъп
5	и да ти липсва елементарно гражданско чувство, за да вкараш
6	градския народен съвет в толкова излишни разходи. Затова Женя, без...
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	<p>Стъпките на Васко и баща му отекваха по тясната варненска уличка. Градът като че ли вече спеше. Празненството бе свършило и пристанището, спокойно и тихо, очакваше новия ден. Корабите, макар и осветени, стояха смълчани. Някъде отдалеч се носеше тъжна италианска песен в съпровод на китара.</p> <p>Търговският кораб „Елена“ беше на кея, съвсем близо до морската гара. Като че ли</p>
4	само около него имаше някакъв живот. На палубата шеташе екипажът,
5	по парадния трап се качваха последните моряци, а горе се
6	разхождаше боцманът. Васко и баща му спряха край трапа.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	<p>Васко пое бавно към къщи. Като се изкачи до крайморския булевард, погледна към тревата. Дявол да го вземе, на петстотин метра от тук се намираше бронзовата статуя на плувкинята. А там срещу нея, под смокиновото дърво, на тъмно стоеше пейката, която бяха поставили с Женя. Утре рано-рано градинарите ще дойдат, ще спрат водата и ще я преместят на мястото</p>
4	й под електрическата лампа с млечнобял глобус. Васко сви надясно
5	и ускори крачка. Малко страшничко бе в градината в този
6	късен час, но любопитството надделя над страха. Пейката не беше празна.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	Васко усещаше сърцето си в гърлото. Туп-туп, туп-туп — ще се пръсне от тупкане. Мозъкът му беше парализиран, движенията — механични. Краката го отвеждаха все по-близо и по-близо до кораба. Ако можеше да мисли, щеше да се върне обратно и да понесе за втори път срама от поражението. Но не можеше. Краката продължаваха да го приближават към „Елена“. Спря го страхът.
4	Васко се прикри зад крана втренчил поглед към кораба. Горе,
5	край трапа, стоеше чичо му Антон и разговаряше от високото
6	с приятелката си Милка. Васко не чуваше за какво говорят, не чуваше нищо освен собственото си дишане.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	С куфар в едната ръка и сак в другата Слави Фотев слезе по трапа. Кеят бе съвсем пуст и стъпките му отекваха в тишината на нощта. Позната свирка с уста го накара да се обърне. Под бледата светлина на лампата съзря Антон. Седнал бе и му се усмихваше неловко. Стана и тръгна с приятеля си. Мълчаха, не знаеха какво
4	да си кажат. Антон пое сака от Слави Фотев. Ледът
5	между двамата като че ли започна да се разтапя. — Като
6	деца сме — отвори най-сетне уста Антон. — И капитанът така каза: като деца сте.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	

3	Новият велосипед се оказа бомба. Така поне го определи Женья. Бомба велосипед, каза той. В действителност беше пежо, едно чудесно пежо, каквото Васко не очакваше. Знаеше, че баща му гледа да спестява колкото се може повече от валутата — кола щяха да купуват, а и ново жилище предстоеше да получат, та за такъв голям подарък не си бе и помислял.
4	Васко тръгна с велосипеда на училище веднага щом го сглоби
5	и излъска. Краката въртяха леко педалите, а той сменяше с
6	нужда и без нужда скоростите. Чувстваше се на седмото небе. Само не можеше да разбере защо хората минават с такова безразличие край него.
Скорост на четене – 1. полугодие на трети клас	